

1921-12-08

þý š ÅÀÁ Á ¹ ± ⁰ ï Â ; í » ± ³/₄ - ± Á . 7 7 3

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10242>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΗ συνδεομένη στην προπληρωτά τά ψυχηρωτική:
ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: { **ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ:**
 Επιστολα Σελ. 12. Επιστολα Σελ. 15.
 Εξάμηνος " 6. Εξάμηνος " 8.

ΕΠΙΣΤΟΑΑΙ ΚΑΙ ΑΗΟΣΤΟΛΑΙ
Τ Η ΛΙΕΥΦΩΡΝΣΕΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

—ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Αγορά Κύκκου Αεριθ. 26

ΕΤΟΣ Γ' (ΙΣΤΓ') Α. Π. 128 (273).

ΕΝ ΔΕΥΚΩΣΙΑΙ (Κόπο)

τη 8η Δεκεμβρίου 1921.

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΕΠΑΝΟΔΟΥ

"Από δένο ήμερον συνεπληρώθηκε τος διάδοχος της επανόδου τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου εἰς τὰς Αθήνας διὰ τῶν δύο πολων ἡ ξενικὴ βίᾳ εἶχεν διπομαρχίαν τὴν Μεγαλειότητά του παρὰ πᾶσαν πολιτικὴν ἥδικεν καὶ φιλευθερωραν δροχήν. Ή ἐκ τούτου ουράντησις φιλολόγου Ἑγεμόνος καὶ λαοῦ φιλοβασιλικοῦ ἕγαρετον δικαίως ὡς πανηγυρικὴν τίκην τοῦ ἔλευθερου αἰσθήματος καὶ τῆς ἔλευθερος διπομαρχίας λαοῦ καὶ ἐξοχῆς δημοκρατικοῦ, δοτικὸς δύναται τὸν ἔγνοιήσην τὴν ὑπόστασιν αὐτοῦ χωρίς τῆς ἀπολέτου διεξαρτησίας τοῦ φρονήματός του καὶ τοῦ διδούματόν της ἔλευθεροις τῆς θελήσεως αὐτοῦ. Καὶ εὐλόγως δοῖτι δὲν ἐποιέμησε πολυτανίους καὶ πολυνέφρους πολέμους διὰ τὰ αἰσθάντας τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ ἀξιοπρέπειαν καταπατούμενην ὃποιούσποτε, δοσον ἰσχυρός καὶ ἀγανάκτησις, θάνατον καὶ τῆς ζωῆς τοῦ πολέμου. Θά δη τὸ πράγματι ὅχι ἀπλῶς παράδοξον ἀλλὰ αὐτόσχημα τερατῶδες, ἐνῷ ἡ Ἑλλὰς ἡγωνισθήσεται, δοσον ἰσχυρούλουθεν τὰ διαρροεῖσαν τὴν πίσσον τῆς ζωῆς της ἀνισολῆς ἐπὶ τοῦ εὐθυγενοῦς τραχήλου της καὶ κινδυνεύῃ τὸ στρατηγήσην τὴν ἰδίαν ἔλευθερίαν καὶ διεξαρτησίαν.

καὶ ἀπείχειν Βασιλέως, ώστε Γαλλικαὶ καὶ Ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες τὴν κατηγορήσων τὸν Κωνσταντίνον διει.....δινειρεύεται χρησιμοποιῶν τὴν ἀξίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ τὰ.....ἀναπτηθῆντα τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ στεφθῆντα εἰς τὸν περιελάτοντον ναὸν τῆς Ἀγ. Σοφίας.

• Η φοιτερὰ ὁστὴ κατηγορία διὰ τῆς δύοις ἐπεζητεῖτο τὸν κινητήρην ἡ δυσμένεια τῶν φιλευθερικῶν στοιχείων τῆς Ἰουραπότης βαντείον τοῦ προσώπου τοῦ Κωνσταντίνου είναι βεβαίως τὸ ἀριστον τὸν ἐγκάμιον τοῦ λαργευοῦν ἡ μδῶν Βασιλέως, τὸν δύοιν δικριτῶν τοιούτον φαντάζεται τὸ "Εθνος καὶ τοιούτον ἀπαιτεῖ τὸν ἀνύπατον ἔφορον τὸν ἄδν. τικῶν καὶ ἐνηγάλλον ωνδυμαστὴν τῆς ἐθνικῆς πορείας. "Η ὁράσια εἰκὼν τὴν δύοιαν προσφέρομεν σήμερον εἰς τὸν ἡμετέραν αναγνώστας καὶ διὰ τῆς δύοις κοσμιδῶν περιλαμπρως τὰς στήλας τοῦ «Κυπριακοῦ Φύλακος» διμελεῖ εὐγλωττίατα ὑπὲρ τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀπολέτου δρψτητης τοῖς τῆς ἀποφάσως διὰ τῆς δύοις ὁδοῖς. Ἑλληνικοῦ δοδοῦ πρὸ 12 περὶ τοῦ στολοῦ καὶ πάλιν τὸν πάντιμον Ἑλληνικόν Θρόνον.

Διὰ μιαν ἐπιπλέον φρούριον διεγαλόβουλος Κωνσταντίνος ἀντήλαξε τὴν ἀγειαν τοῦ Παλαιολογού

λαξεις την ανεσιν των Πλαταιού ποδες τους κινδύνους, τας στρατηγίας και κακουχίας του σιρατοπέ-σιν, διότι συνηθάνετο δια εφθοσού ψάρχοντις "Ελλήνες τούς" όποιους δὲν φωτίζει ο χρυσάκινος της "Ελευθερίας" "Ηλίος, ο Βασιλεὺς ὁ φελλεῖς ἵνα μετὰ τοῦ λαοῦ τον σιραιεύεται, κλήτιτον συνεχόνει καὶ μρόβιως τὸν μεσοδιῦντα πρόδεις τοὺς ἐνθικοὺς πόλους καὶ τὰς ἀπελευθερωτικὰς τοῦ ἔνθνους τάσσεις.

Ιελλογος δια τοῦτο είνεις δὲ ζω-

Αλλά πάλιν τοῦ ἥθελον τούτους καὶ σπουδαιωτάτους καθ' ἑαυτὸν λόγου ὑπῆρχε καὶ τὸ ζήτημα τῆς προσωπικῆς δέξιας τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, Βασιλέως μοναδικοῦ εἰς τὴν σύγχρονον ἐποχὴν καὶ ἀπαραμμίλιου τὸν ὅποιον ίδιον ἦτο φυοκῶς ἀδύνατον ὑπερφάσιζεν δὲ Ἐλληνικὸς λαὸς γὰρ στεροθῆλι διετεῖ δὲ Βασιλεὺς Κωνσταντίνος δέν ἡτο δὲ γηγεών τῆς χλι-

δῆς καὶ τῆς ἔστωντος, δλλ' ὁ ἄρ-
χων ὁ σύγενης καὶ ὑπέροχος, εἰς
τὴν μογάλην καρδταν τοῦ ὅποιον
συνεκτεροῦντο τὸ θεῖνικά ἰθεώδη
καὶ οἱ θεῖνικοι σκοποί. Ἀν τὸ
θεῖνος είχε τὴν δρμήν τῆς ἀκα-
ταπάθουτον προόδου καὶ τὴν ιεράν
ἐπιθυμίαν τῶν καλλινίκων ἀπε-
λευθερωτικῶν ἀγώνων, δ βραχίων
τοῦ ἡραικοῦ καὶ μεγαλόφρονος
Κωνσταντίνου ὥρωνε τὴν φομ-
φαλαν διὰ τῆς δύνατος πρώτου ἵτο
ἔτιμος δπως διανοῆξε τὴν εὐθείαν
λεωφόρον πρὸς τὸν θεῖνικὸν προ-
ορισμὸν καὶ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ
Ἐλληνικοῦ ὄντόματος.

Ακακημάνου ονομάτος.
Οι δράσεις τοῦ 1922 καὶ τοῦ 1933 ήσαν λαμπρὰ δικαίωσις τῶν ἔλπιδων τοῦ Πανελλήνιου ἐπὶ τὸν Κωνσταντίνον καὶ διατίθεστος διαπλότωσις τῆς διαφύλου φιλοπατρίας του ή όποια δὲν ἔγραψεν δρια εἰς τὴν προσπάθειαν ψήφο πραγματώσεως τῶν ἑθνικῶν ἡμῶν δυνέλεων. Τόσον διεγγνωρισμένα ήσαν καὶ εἶνε τὰ Πανελλήνια ταῦτα ιδεώδη τοῦ λαμπροῦ αρχηγοῦ σημειώνοντος τὸν βασιλεὺν νά μη βασιλεύῃ, τὸ Πανελλήνιον θέλει τὸν Βασιλέα του δχι νεκρὸν καὶ διδανῆ σκύάρ, ἀλλὰ παράγοντα συνιεύσφεροντα εἰς τὸν ἑθνικὸν δγῶνα καὶ τοιούτος παφάγων διεκτίμητος υπῆρξε καὶ εἶνε δι Βασιλεὺς Κωνσταντίνος, τὸν ϊποτον μετὰ συγκινήσως καὶ δγαλλιάσπεις χαιρετίζειν καὶ πάλιν ἐπὶ τοῦ ἑνδόξου Ἑλληνικοῦ Θρησκοῦ.

Η. Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΕΣΚΗ-ΣΕΧΗΡ

ΜΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΚΟΥΓΑΡΗ

ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΜΕΛΛΟΝ

[Από μακράν συνέτευξιν τού κ. Γούναρη πρὸς τὸν διευθυντὴν τῆς ἐν Νέᾳ Ύδροῇ ἐδίδομένης «Ἀτλαντίδος» παραλαμβάνομεν τὰ ἀκόλουθα ἀποσπάσματα].

Εἰς ἑρώτησιν περὶ τῆς ἔξελιξεως
τῶν πραγμάτων ἀπὸ ἐνωτερικῆς καὶ
ἔξωτερικῆς ἀπόφεως, δ. κ. Γούσαρης
δίδλωσε τὰ ἀκέλουθα:

“Η ξέλιξις είνε φαρ ω. Θα ξακολουθήσῃ ή ανάδρογάνωσις της Χώρας και η έκμετάλλευσις των & πετίσων σύρων των παλαίων και νέων παχιών του Βασιλείου, έχω δε την πεποιθήσιν, δει ή δραγακιώς το έμπορικον πνεύμα και η δεύτερηκα του Ελλήνος πολλών ταχέων θά δημιουλώνουν εφάς πληγής ή; ήνοιας δε ο συνειδητός διεκπειδήσεις πάλεμος και αλλάζει διαστεκτικαί διομάχαι. Κατ' αὐτόν ήμῶν ναυτικόδε δηγῶν πρός τὴν αρδόνων θά την ποιθούμηση τὸ μέγιστα ἀποσταθεῖς μας δύπτως ταχύτερον ιναλάβη η χώρα. “Ουσον ἀφορᾶ τὴν ξέλιξιν ἀλλά ξετερικῆς ἀπήισσες και τὴν διαγράφεται φωνῇ. Η ‘Ελλὰς ή ξεκαλουθήσῃ παραμένει συ παρὰ δι πλευρὸν τῶν ιονιῶν· αὐτῆς Σιράχων, παρέχουσα συνεχῶς διεγματαὶ ὑπὲρ οἰκισμῶν οὐτῆς διαθέσεων, άνταν θάτον ή βράδιον δὲν είνε διατάσσων ή νὰ διαπλάσουν και τὰ ἄραια ἔφη ἀτίνα πρός ποιημήν ἐκκινεῖσαν οὓς φυλικὲς δεσμοίς τοις. “Οοσον ἀφορᾶ τὴν Βαλκανικὴν οἰνέα φύσιον ή κινδυνον ἐκτίθεν διατέχομεν. Η μετά τῆς Ἀλβανίας διφορά μας διπλώτω ταχέων νά διετηθῇ καθ' δον τὸ πράγματικυν μηρέρων τῆς Ἀλβανίας τῇ θεατὴν και νά στραφῇ πρός τε τὸν πρόγματικον αὐτῆς φύλων τούς μελλοντες και τη διευθετήσῃ τιλικῶς τάς τούς αὐτῶν αποφόρδ. Οι στονοι μετά τῆς Σερβίας και Ρομανίας δεμοι μας ξενιτεῖσιν ώντων και τὸν Ἀλβανικὸν εν τῇ αλακανικῇ κινδυνον. “Αμα ως ή θάλασσας λύση δριστικῶς τὴν μετά της ουρκας εν Μ. Ασίᾳ διαψολον, θά την πρό ποδινῆς μακριν πλεύσοντον ει συναρκης σταδιαδομεις εκ τῆς δηποτος χώρας δι αντήση δι πραγματικὲς πρόσκοπος οι Ερδώτης πρός τὰ Ἀσιατικά υπό μόνων.

"Οσοι ἄροքά τὰς ἐπελθόσας βελώνεις ἀπὸ τοῦ πασελθόντος Νεκρού, εἰ καὶ Πρωτοπουργός παρετέσσεν δὴ αἵτινες εἰνε μέγισται.
Οἱ πολῖται ἀνέκτησαν τὴν ἔλευθερίαν ἢν ἀπάλεσαν ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου νησιῶν παρατίθενται τῆς Εὐθυνᾶς, ὑφιστάμενα τὸν ἀνέκτησαν μιᾶς παγκοπιμενούς οἰκουμενῆς κρίσεος, ἔχοντες ὑπερτεργατικούς χριστίδας ἀνδρῶν ὑπὸ τὰ δύτια, καὶ ἡν̄ παρόφεροιν στερήσεις, τινάς γνωρίζουσαν δὲν αἴται εἶνε πιπόθι καὶ. 'Ἡ Ἑλλάς ἔχει δύο μεγάλους πηγάδας πλούτουν' τὴν φιλέργαταν τοῦ

λαον της και τα πλευρωθεωδέντα
εδάφη της. Μόλις αποστρατεύθηκεν,
μόλις ή κώδωνα ἐπανέλιψε την κανο-
νικήν της Κώδωνα, ή "Ελλάς" θα μετα-
βληθή εἰς κυριότερην δραστηρίαν και προ-
όδουν. "Οταν ξηρώνειν τὴν βούηθεαν
οι, δὲν αἰσθηταὶσοῦμεν ἀλλὰ δ-
ποδεινωνταν τὴν ικανότερην τῆς 'Ελ-
λάδος, καὶ αὐτὴν εἶνε τὸ πᾶν. 'Εχουμεν
χρήσι, δέλ' έχουμεν ἀντισημάτα καὶ
ή 'Ελλάς την ὄποιαν κιθερωῶμεν οὐ-
δέποτε τὴν ὑπῆρξε περισσότερον εἴενθέρα
καὶ σκανδιάτα μεγαλεύεται.

λιμένα της Μεραλίας, δόποιος είνε
πρέγματι στήμερον διηγην της οι-
κηρίας, χιλιάδες "Ελλήνων, Συρίων
ἀρρεφούσων καὶ 'Αρμενίων, ἔπι-
τηλμένοι ἀπὸ τὴν κουραστικὴν πο-
ρείαν ἀνέμεσο εἰς τὰ βούνα εἰς τὰς
τὴν διέλευσιν των μὲ τὰ πτώματα
τῶν ἀποκαρόντων καὶ τῶν δοθενῶν
ἄφων καθύσουν εἰς τὴν πατρήτα των
καὶ τὸ τελευταῖον ἐπιπλού καὶ τὸ
τελεταῖον ἀχροῖστον δι' αἰθοῦς τώρα
ἀντικείμενον. Καταφθάνουν εἰς τὴν
παραλίαν σύροντες ἐπίσης τους τὴν

Η ΤΡΑΓΟΔΙΑ ΤΗΣ ΚΙΝΚΙΑΣ

—Η ΕΞΟΔΟΣ ΤΩΝ ΔΙΑΒΑΤΩΝ

—ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΤΥΡΗΝΗ

ΣΜΥΡΝΗ.—Από την Κιλικίαν και τέφθασε νέον καραβάνι προσφύγων, φευγόντων τας βεβαίας συνεπειών της Γαλλοεμπολικής συμφωνίας.
Έκανον δέ οι Έλληνων, «Αρμενίους» αδόμη και Τούρκων αντικεματικῶν, έγκαταλείψαντες περιουσίας κολοσσού, αλας και ἐπαγγέλματα κερδοφρόνια, ἀπεβισθόντας εἰς τὴν Μερούπολην την Αγγλικοῦ ἀποκόλουθον. Μοντέργιαν σωρητόδην καὶ προσωμόθησαν θεῖοι τοῦ παρόντος εἰς τὴν Σμύρνην, διὰ νὰ δισφύγουν τὸν ἄγραφον διεθρόν ποιὸν ἐπίκειται εἰς τὴν χώραν των μὲ τὴν ἔφαρογην τῆς σουνδήτης Κερμάλη-Μπουγιών. Ράχενδυτοι οἱ περισσότεροι καλούν τὰ ὑπάρχοντά των ποὺ ἴναγκασθήσονται ἐφ' ἀρχούσαν κάτιον ἐξειδία νὰ σώσουν τὴν Σιωνί των. Εἰς

εις να ουσούν της ζωήν των. Ήτος
τα πάρια των πλανάταις ἀκέμη δ
τρέμος τῆς καταστροφῆς τὴν ὄποιαν
μόλις διέφυγον αὐτοί, ἀλλὰ δὲν θὰ
διασφύγουν ἀσφαλῶς εἰς θερόποι· τῶν,
ὅποια ὑπερσεβθήσαν ἐλλεῖψι μέσων
νά μελνουν εἰς τὴν χώραν τοῦ μαρ-
τυροῦ, εἰς τὴν δυστυχισμένην των
πατρῶν. Μεταξὺ τῶν προστέρων δὲ
πάρχουν καὶ γέροι ἔτοιμοθάνατοι
τοις, προτιμῶντες δύοις ν' ἀποδάνουν
τὸν ἐλεύθερον θάνατον εἰς τὴν ζένην
γῆν, παρὰ νά σφαγοις φέτο τὸν ἐπί-
θερούς τορπρούς εἰς τὸν τόπον των ἡ-
καὶ νά ζησούν δλλγον κατεινεις τὴν
φυικήν δουκειαν τοῦ Κεμάλ, ἀπὸ
τὴν ὄποιαν δ θάνατος εἶνε προτιμό-
τερος. Ἐπρέπειν ἀκέμη καὶ νήπια
ποιοί ἀγέρουν ἀπὸ τῶν πάλεων νά
των φυγάδων Χριστιανῶν, μὲν
τῶν Ισχυρισμῶν, διτὶ πρὸ τῆς Γαλλικῆς
κατοχῆς θῶν λοικά τα.

Αἱ Γαλλικαὶ ἀρχαὶ τῆς Μερσίνας
αἱ ὄποια μέχρι τοῦδε συνεβούλευαν
τοὺς Χριστιανοὺς νά μη φεύγουν,
ἐφ' δουσ, καθὼς διετένοντο, κανένα
κινδυνον δὲν διέτρεχαν ἀπὸ κανένα
δὲν τολμούν πλέον νά πεπαλάθουν
τὶς καθήσυχαστικὰς τῶν ουσάσσει.
Ἀπ' ἐναντίας ἐδήλωσαν γῆη, Ετι οδ-
δεηπλαν ἀνυλαμβάνουν εὐθίνην δι' θ-
σσους μελνουν μετά τὴν ἀποκύρωσην
τοῦ Γαλλικοῦ στατοῦ. Καὶ ἡ ἐργ-
μασις ἐξακολούθει. Τὰ καραβάνια
τῆς φτίης πυκνοῦνται τώρα πρὸς
τὸν παραλίαν ἀλλοφρονέστε, α καὶ
αυμπαγέστερα.

της πρώτη πνοή τῆς ἐπερχομένης
λαϊκόποιης θρησκείας νὰ διατίθεται
ἄλληρους συνοικισμούς τῆς Κιλικίας
από την πλευρά τῆς ἑρμηνίων καθ' εἴη
τὴν πολυπαθή χώραν, νὰ ἐκρίψῃσθω
τοιλιασμένα χωράκια καὶ κωμοπόλεις
καὶ ανθεύσας παροικίας. Ἐλληνικάς
Ἀρμενικάς. Ἀπὸ τὴν ὑπαιθρὸν
πατασθάνουν καθημερινῶς εἰς τὸν

